

TAKTIKA: IZBOR BOILE

Ako nisi u stanju da hraniš sa boilama prestani da tražiš boilu koja po ukusu i satojcima odstupa od svih ostalih boila.

To je veoma velika greška. Ti treba da napraviš baš takvu boilu koju će da uzimaju skoro svi šarani. Za nevine ribe je to još uvek slatka, dobro namirisana boila. Poneke začinske arome (Megaspice, Ultraspice,...) sa prilično velikom dozom sladila funkcionišu takođe dobro u tim situacijama. Želiš da ti navedem imena, dobro kad hoćeš:

Evaporated Milk-Ice Cream, i pogotovo Green Zing. Ovaj drugo naveden ima u sebi nešto posebno (poneki put i veoma mnogo nešto posebnog). Oba dva su od firme Geoff Kemp. Oni me nikad nisu ostavili na cedilu.

Geoff Kemp više ne proizvodi arome. Ne znam da li produkti koji se trenutno nude pod istim imenom imaju i isti kvalitet, ili samo liče na njih. Što se tiče Green Zing-a, znam da se uglavnom radilo o ETIL BUTURAT-u (možda uz nešto ananas ester-a). Green Zing sam nekoliko godina sa uspehom upotrebljavao u kombinaciji sa Pink Zing-om, pola-pola. Neću da kažem da sa ovom kombinacijom nije bilo promašaja, ali to tada sigurno nije bilo do mamca, greška se mogla prepisati meni. Drugi deo ribolovaca je takođe lovio i to uz pomoć hemije na sledeće arome: banana, višnja, breskva ili jagoda, uvek u kombinaciji sa šećerom, molim vas lepo. Kajmak je takođe bio uspešan i to u velikoj količini. (Da li ovo sve ne podseća na pisanja od Jan Junge? Svima ne dostaju tvoji članci i tvoja ličnost Jan, više nego ikad).

Za mnoge druge je oped Scopex dobro funkcionisao pri istant pecanju. Scopex u kombinaciji sa jagodom ili Evaporated Milk, ili Ice Cream sa džemom od jagode od firme SBS. Sve vrlo stare i poznate stvari koje u međuvremenu kao polu pune i zaprašene flašice stoje u mnogim ormanima.

Za novu legiju tinejdžera verovatno nešto što uopšte nije interesantno, čak ako im ih ponudiš za džabe! Neka istražuju sami i pitaju sopstvenog dedu za savet.

Ja sam tog mišljenja da su se šarandžije što se tiče ukusa više promenuli već sami šarani!

Poneki put možeš na nevinim i nepoznatim vodama primetiti veliku razliku između slabo i jako aromatizovanih boila. Prednost leži skoro uvek kod slabo namirisanih boila.

Naročito ako si po šatapu u vodu bacio nekoliko desetina boila mogao si preimeti razliku. Sa ovakvim boilama možeš prilično dugo da loviš, naročito ako privremeno poverenje tvog mamca ne asociraš sa bojama i aromama. Posle izvesnog vremena bih ipak smanjio procenat aroma. Naročito ako se odlučiš da sa njima masovno primamljuješ. Čim počne da radi boila na bazi ribljeg brašna odmah bi prešao da lovim na nju. Eventualno možeš napraviti jedno između-stanje i da loviš sa boilama koje u sebi imaju malog ribljeg brašna uz dodatak Green Zing-a sa jagodom ili breskovom uz sve to. Na taj način produciraš miris i ukus za kojeg tada nisi ni pomišljao da bi ga bilo koja životinja progutala, šarani se sa ovim ne slažu! To su u praksi vrlo često dokazane kombinacije.

Vredno pažnje je i to koliko dugo možeš loviti sa boilom na bazi ribljeg brašna. Takođe i sa varijantama (Robin Red ili neke druge mirođije, tečne amino kiseline, dodatke ukusa morske hrane, ili, recimo dipaljke). Sa dipaljka se svremena na vreme može uloviti

više ribe. U tom stadijumu 90% uspeha treba da zahvališ ribljem brašnu, ali što se mene tiče možeš to sve prepisati i nečem drugom.

Nemoj slučajno da posumnjaš u sopstveno poverenje. Nemoj da odmah trčiš u prodavnicu i pokupiješ velike količine upravo navedenih stvari. Ni u tom slučaju ako ih dobiješ po vrlo sniženoj ceni. Proizvođači neće imati vremena da te iste materije preliju u druge falšice sa njihovim etiketama. Tada će njihove skupe i luksuzne džipove morati da zamene za vrstu auutomobila u kojima se i mi sami prevozimo. Osim ako se ne pojavi neki Evropski fond za "LAME DUCK BAIT DEALERS", (PREDUZEĆE U FINANSIJSKIM PROBLEMIMA).

Kada sve ovo isprobaš i pecanje počne da ti dosađuje tada treba otvoriti kutiju sa trikovima. Menjaj veličinu i oblik mamca, pređi na lov sa testom.

Šta ti tada još preostaje kako bi ulovio što više riba i što veće ribe? Jako mnogo toga: lokalizacija, mobilno pecanje, dobro naučiti kako da upotrebljavaš partikle (uskoro sledi više informacija na ovu temu) te upotreba drugih već standardnih patrona za prihranu, i o ovome će nešto kasnije biti više govora. Ako u svemu ovome budeš bolji od konkurencije, tada ćeš svima da dokažeš da si bio u pravu. Uloži u sve ovo mnogo energije. Nemoj zaboraviti da pecaš na mestima gde ne pecaju oni drugari koji stvaraju takozvanu ugodnu sferu na vodi.

PARTIKLE

Onaj ko je u prošlosti lovio nevine šarane sa kukuruzom i slatkim kokicama mogao je da konstatuje da ovi mamci mnogo bolje love već boile.

Moram da naglasim da količina boila koja se upotrebljavala pri prihrani u većini slučajeva na velikim rekama u Francuskoj nije bila dovoljna u poređenju sa partiklama. Sa njima nisam bio u mogućnosti da kreiram takozvani "KICKSTART". Ako bi upotrebio 10 kila kukuruza da ribe primamim i zadržim na jednom mestu, za tako nešto bi mi verovatno bilo potrebno 10 kila boila prečnika od 14mm.

To nije morao biti isključivo kukuruz. Kiki-riki, javorovina, pasulj su ostali primeri. Sa njima su moji drugovi i ja dobro lovili na vodama gde se do tada sa njima nije bilo lovilo. Nekoliko partikli ima vrlo visoki stepen za instant pecanje. One istovremeno privuku više riba i krupnije ribe već boile. Šta više, neke vrste se kao recimo kokice, kukuruz, kiki-riki, tigrov orah, žablji grašak te poneki put javorovina upotrebljavaju redovno i gotovo na svim vodama. Da, upotrebljavaju. Ovi mamci nisu još uvek izgustirani niti će se to ikada desiti. U prvom redu zbog toga što se ne upotrebljavaju kako treba tako da se i suviše brzo ponovo pređe na svete i okrugle klikere. Kao drugo, i uglavnom zbog: zato što se gotovo uvek upotrebljavaju kao potpora za boile i vrlo retko i gotovo nikad se nestave na udicu. Šarani ih poznaju i to funkcioniše, kao što sam već bezbroj puta rekao, izuzetno pozitivno.

Što češće traži spas u ovim malim mamcima, **I PECAJ SA NJIMA**. To je za većinu često jedan problem. Partikle se često pogrešno upotrebljavaju, i kada se upotrebe onda se to radi na nespretan način. Kaži sam, kada bi svi na dlaku satvili po dve, tri boile te ih ponudili šaranima 5-10mm od dna na suviše velikoj udici... Koliko dugo bi trajalo dok šarani ne bi uvideli da im preti opasnost te da su te montaže garancija za probleme? Zašto onda uvek ovako pecaš sa partiklama? U početku funkcioniše naravno i upravo navedeno kako treba, kod suviše glupih i pohlepkih šarana. Ali, gde možeš takve šarane još da sretneš, možda na nekom zaboravljenom delu neke reke u Francuskoj.

Stavi jednu partiklu na udicu, ponudi je na dnu, na dlaku dužine od oko 3-4cm sa udicom broj 8. Ovako češ jako dugo da loviš jako mnogo riba!!! Tako mnogo da ćeš zaboraviti da postoje i boile.

Čak i kukuruz dobro lovi, na vodama gde ga ostale kolege izmejavaju, često i veoma dobro. Pod uslovom da i sa njim loviš kako treba, inače zaboravi.

Kako bi sve ovo još jednom dokazao samom sebi i nepoverljivom Thomas-u i Kurt-u koji su usred leta pecali na jednoj vodi gde vlada velika dresura. Umirali su od dosade iza njihovih boili štapova. Da bi njih ubedio sam još juče, (početak avgusta 1999-e godine) ponovo u ruke uzeo šaranski pribor. Kratki opis šta se dogodilo:

Tri pecaljke u vodi na velikom rastojanju jedna od druge. Jedna sa standardnom montažom: fiksno olovo, konac podvez dužine 20cm, udica broj 6, dva zrna kukuruza uz vrlo malo morske pene, razmak između mamca i donjeg dela udice 15mm.

Poluzategnuti najlon, svinger na pola rastojanja...

Priznaj i sam: absolutna definicija jednog seta koju koristi prosečni šarandžija. Oko udice sam bacio još 1 kilu kukuruza. Na druge dve pecaljke sam satvio po jedno zrno kukuruza, punuđenog na dno, na vrlo tanku dlaku od 0.10mm, razmak između mamca i kraja udice je ovde bio oko 4cm. Udica mala ali jaka broj 8 sa bužinom. Sve ovo je bilo na montaži dužine od oko 40cm, debljine 0.28mm. I na kraju sve ovo je bilo montirano na kliznu montažu gde je olovo moglo da se kreće oko 50cm. Kao svinger mi je poslužila savijena aluminijumska folija. Između te dve udice sam bacio još po dve šake kukuruza. Ne treba dalje da objašnjavam, ili?

Da li osećaš šta sledi? **PA AKO ZNATE, ZAŠTO ZABOGA NE PECATE OVAKO?** (izvinite za bagataliziranje).

Ipak i dalje nastavljam da vas zezam. Na prvom štapu sam u prvih 4 sata ulovio 0 šarana i dve velike deverike. Na drugu dva sam imao 6 runova gde sam uspeo da ulovim 5 šarana. Dva od njih su bila moji stari poznanici. Dve malo veće ribe na toj vodi (relativan pojam), oba dve sa ne povređenim ustima (i ovo mnogo toga kaže). Najlepše sledi: jedna od većih riba mi je izpraznila svoja creva u moje ruke. Creva puna boila koja sam mogao da identifikujem kao smesu koju su koristili moji gledaoci. Oni isti koji su pre nekoliko dana odbili moj savet da pređu u lov sa kukuruzom. Pokušao sam da im objasnim da je taj mamac najbolja opcija za vreme letnjih i toplih dana. Oni su sa malim osmehom na licu i jednim komentatom u smislu "šarane nije tako jednostavno loviti kao pre", te i "izgleda da ti već duže vreme nisi lovio šarane". Jedno od malo boljih samodokazivanja iz moje karijere. Poštovana publiko, i ako sam sve ovo morao da uradim na jednom malom jezeru.

Pecati i PECATI, to su često dve različite stvari. Ili, bolje da se izrazim sa jednom od mojih favoritnih rečenica: **"THE THIN LINE... BETWEEN FISHING AND JUST SITTING ON THE BANK"** (MALA RAZLIKA ... IZMEĐU PECANJA I SAMO SEDENJA NA OBALI REKE).

Nemoj da se naljutite dragi gosti ako vas malo više izgrdim. Neka vam sve ovo bude lekcija skromnosti. Sve ovo si i sam tražio. Nemoj nikada da izazivaš starog pacova. To ne zbog toga što oni više nisu u stanju da podnesu svu tu preteranost i sve ostalo što se događa u šaranskom pecanju, tako da se jednostavno povuku sa scene. Oni još uvek zanju da pecaju. Nisu ni ti ljudi o kojima sam upravo govorio bili pod utiskom (to mi uopšte nije ni bio cilj) svega toga. Čak šta više, pokušali su da mi objasne kao su danas interesantni samo oni šarani koji se ulove na boile!!! Kukuruz ja za naivne nesprenjakoviće nešto uz čega im treba dati i upustvo za upotrebu. Samo to nam je još nedostajalo u sadašnjoj modi šaranskog pecanja!

Ljubavi mog života, zašto se u nekim momentima ponašaš kao kurva, da se tako daš tretirati.

Autor: Luc de Baets

Prevod: Darko Županić

